

Era un ceai

Adrian Pascu

Era un ceai cu iz de primăvară și jăratec,
Un simplu "Bună seara" pe furiș și-o iarnă grea, lăsată-n spate,
Toate sub octava notei principale
Din Concertul Timpului în RE major.

Era un ceai cu aer de noblețe, un ceai cu tact și intuiție
Și așteptam aproape-ntotdeauna în același timp.
Dar, din ambiție, fierbea mereu pe altă parte
Și ne pierdeam căutându-l.

Era un "ce ai?" cu frunze arămii și biscuiți.
La felinarul de pe strada cealaltă,
Siliți să repetăm la nesfârșit același rol.

Era un ceai mai aromat decât părea la început
Și cu substraturi dintre cele mai subțiri.

Acum se lasă liniștea pe marginile scenei
Dar mai era un ceai?